DOMSTOLENS DOM
AF 23. MARTS 1972

E. Kampffmeyer
mod Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hessisches Finanzgericht)

»Restitutioner«

Sag 85/71

Processprog: Tysk

Angående:

En anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af visse bestemmelser i Rådets forordning nr. 19/62 og Kommissionens forordning nr. 90/62 om de restitutioner, der gælder for eksport af korn til tredjelande.

Domskonklusion:

1. Artikel 20 i forordning nr. 19/62 sammenholdt med artikel 2 i forordning nr. 90/62 bemyndigede medlemsstaterne til at fastsætte restitutionssatser, som var forskellige fra det ene tredjeland til det andet, og som var lavere end dem, der var foreskrevet i fællesskabsforordningerne.

2. Også på grundlag af artikel 4 i forordning nr. 90/62 kunne medlemsstaterne anvende restitutionssatser, som var lavere end dem, der var indført ved forordning nr. 90/62, idet de med hensyn til eksport til tredjelande kunne tillade afgiftsfri import af sådanne mængder af det samme produkt, som var mindre end de eksporterede mængder.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

EØF's medlemsstater var i medfør af artikel 20 i forordning nr. 19 berettiget til ved eksport af korn til tredjelande at fastsætte sådanne forskellige restitutionssatser i forhold til visse lande, som var lavere end de maksimalsatser, som gjaldt ifølge fællesskabsretten.

Sammendrag

1. *Landbrug — fælles markedsordning — korn — eksportrestitution — eksport til tredjelande — restitutionssatser der er lavere end de efter fællesskabslovgivningen gældende og varierer fra land til land — tildeling fra medlemsstaterne — tilstedelighed*

   (Rådets forordning nr. 19, artikel 20; Kommissionens forordning nr. 90, artikel 2)

2. *Landbrug — fælles markedsordning — korn — eksportrestitution — eksport til tredjelande — restitutionssatser der er lavere end de efter fællesskabslovgivningen gældende — tildeling fra medlemsstaterne i form af afgiftsfri import — tilstedelighed*

   (Kommissionens forordning nr. 90, artikel 4)

1. Artikel 20 i forordning nr. 19/62 sammenholdt med artikel 2 i forordning nr. 90/62 bemyndigede medlemsstaterne til at fastsætte restitutionssatser, som var forskellige fra det ene tredjeland til det andet, og som var lavere end dem, der var foreskrevet i fællesskabsforordningerne.

2. Også på grundlag af artikel 4 i forordning nr. 90/62 kunne medlemsstaterne anvende restitutionssatser, som var lavere end dem, der var indført ved forordning nr. 90/62, idet de med hensyn til eksport til tredjelande kunne tillade afgiftsfri import af sådanne mængder af det samme produkt, som var mindre end de eksporterede mængder.